

3. Дудник О. В. Інвестиційні стратегії підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу аграрних підприємств/ О.В. Дудник // Економіка АПК. – 2016. – №. 5. – С. 79-86.

4. Електронна бібліотека економіста [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://library.if.ua/book/4/475.html>

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Третяк А.М., Харківська державна зооветеринарна академія

Науковий керівник - к.е.н., доцент Коломісць Н.О.

На шляху інтеграції України до європейського освітнього процесу першочергове значення набуває підвищення рівня конкурентоспроможності фахівців з вищою освітою. Конкурентне середовище потребує прийняття управлінських рішень, тобто ринок праці висуває вимоги до рівня теоретичних знань потенційного працівника.

Участь України у європейських та євроатлантичних інтеграційних процесах вимагає від фахівців економічного спрямування вміння кваліфіковано використовувати облікову інформацію системі управління з метою проведення стратегічних змін у діяльності підприємства. Для успішного розвитку суб'єкту господарювання, гармонійного забезпечення інтересів його власників, персоналу, інвесторів необхідно проводити постійний моніторинг його фінансового стану. Саме фінансові показники діяльності підприємства є індикатором його конкурентоспроможності й ефективності господарювання в ринковій економіці. Становлення ринкової економіки в Україні, поява фінансових ринків сприяли розвитку такого важливого напрямку аналітичної роботи, як фінансовий аналіз.

За сучасних умов кожне підприємство повинно чітко орієнтуватись у складному лабіринті ринкових відносин, правильно оцінювати виробничий та економічний потенціал, стратегію подальшого розвитку, фінансовий стан як свого підприємства, так і підприємств – партнерів.

Визначення фінансового стану підприємства є досить актуальною проблемою в наш час. Залежність фінансової стабільності пов'язане з використанням певної системи показників, які повинні чітко відображати надходження, використання фінансових ресурсів. Серед них велику роль відіграє показник платоспроможності, який показує на скільки ефективним є дана організація.

Проблемам оцінювання фінансового стану вітчизняних підприємств досить велику увагу приділяють провідні вчені, серед яких слід відмітити

Мец В.О., Азаров А.О., Тарасенко Н.В., Івахненко В.М., Завгороднього В.П., Сопка В.В., Калину А.В.

Фінансовий стан – це здатність (спроможність) підприємства фінансувати свою діяльність. Він характеризує забезпеченість фінансовими ресурсами, які необхідні для нормального функціонування підприємства, доцільністю їх розміщення та ефективністю використання, фінансовими взаємовідносинами з іншими юридичними та фізичними особами, платоспроможністю та фінансовою стійкістю.

Аналізувати фінансовий стан будь – якого підприємства є нагальною необхідністю. Фінансовий аналіз – це засіб оцінки і прогнозування фінансового стану підприємства на основі його бухгалтерської звітності. Фінансовий аналіз може використовуватись як управлінським персоналом самого підприємства, так і будь – яким зовнішнім аналітиком. В практиці виділяють два види фінансового аналізу:

- внутрішній,
- зовнішній.

Внутрішньогосподарський аналіз виконується для керівників підприємства, а також їхніх функціональних і лінійних підрозділів.

Результати цього аналізу використовують для планування, контролю та прогнозування фінансового стану підприємства. Його мета встановити планомірне надходження грошових коштів і розмістити власні та позичені кошти таким чином, щоб забезпечити нормальне функціонування підприємства, одержання максимального прибутку і запобігти банкрутства.

Основними завданнями аналізу фінансового стану є :

- дослідження рентабельності та фінансової стійкості підприємства;
- дослідження ефективності використання майна (капіталу) підприємства, забезпечення підприємства власними оборотними коштами;
- об'єктивне оцінювання динаміки та стану ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості підприємства;
- оцінювання становища суб'єкта господарювання на фінансовому ринку та, як результат, кількісна оцінка його конкурентоспроможності;
- визначення ефективності використання фінансових ресурсів.

Інформаційними джерелами для розрахунку показників і проведення аналізу є річна й квартальна бухгалтерська звітність: Ф-1 «Баланс», Ф- 2 «Звіт про фінансові результати», Ф-3 «Звіт про рух грошових коштів», Ф-4 « Звіт про власний капітал», Ф-5 «Примітки для річної фінансової звітності», а також дані бухгалтерського обліку і необхідні аналітичні розшифрування руху і залишків за синтетичними рахунками.

Голова мета аналізу фінансової звітності – своєчасно виявити й усунути недоліки у фінансовій діяльності та знаходити резерви поліпшення фінансового стану підприємства і його платоспроможності.

1. На підставі вивчення взаємозв'язку між різними показниками виробничої, комерційної і фінансової діяльності дати оцінку виконання плану з надходження фінансових ресурсів та їх використання з позиції поліпшення фінансового стану підприємства.

2. Прогнозування можливих фінансових результатів, тобто прибутку та рентабельності, виходячи з реальних умов господарської діяльності й наявності власних і позикових ресурсів, розроблення моделей фінансового стану за різних варіантів використання ресурсів.

3. Розроблення конкретних заходів, які спрямовані на ефективніше використання фінансових ресурсів і зміцнення фінансового стану підприємства

У міжнародній практиці використовуються певні методи (прийоми) аналізу фінансового стану, які ґрунтуються на різноманітних абсолютних та відносних типових показниках, що дають можливість не тільки проводити аналіз статей балансу підприємства, але й порівнювати підприємства окремої галузі господарства або таких, що займаються аналогічними видами діяльності .

Основними методами (прийомами) аналізу звітності є:

1. Аналіз звітності (порівняльний аналіз)
2. Горизонтальний аналіз.
3. Вертикальний аналіз.
4. Факторний аналіз.

Аналіз звітності – це вивчення абсолютних показників, представлених у звітності. Шляхом аналізу звітності визначають майновий стан підприємства, коротко - і довгострокові інвестиції, джерела фінансування власного капіталу, оцінюються зв'язки між постачальниками і покупцями, виручка від діяльності та прибуток звітного року.

Горизонтальний аналіз - дозволяє визначити абсолютні і відносні зміни різних статей звітності у порівнянні з попереднім роком, півріччям чи кварталом.

Вертикальний аналіз є аналізом внутрішньої структури звітності .При проведенні такого аналізу ціла частина (валютний баланс, обсяг реалізації у Звіті про фінансові результати) приймається за 100% і обчислюється питома вага кожної її складової.

Факторний аналіз передбачає визначення впливу окремих факторів (причин) на результативний показник детермінованих (розділених у часі) або хаотичних (що не мають певного порядку) прийомів дослідження.[5,ст..184].

Пріоритетним напрямом підвищення конкурентоспроможності підприємства сьогодні є інноваційна діяльність. Економічно сильні сільськогосподарські підприємства інтенсивно впроваджують нові прогресивні технології в рослинництві, тваринництві, використовують високоврожайні сорти культур, ефективні засоби захисту рослин, розводять високопродуктивні породи тварин, застосовують нові інформаційні технології. Належне управління інноваційними процесами у змозі забезпечити конкурентоспроможність сільськогосподарської продукції на ринку. В обліку така інформація не відображається в систематизованому вигляді, що унеможливає визначення ефективності інновацій та управління цими процесами. Тому пропонується в складі відповідних синтетичних рахунків відкривати аналітичні рахунки для обліку витрат, виходу продукції за новими технологіями доходів, джерел фінансування витрат на інноваційну діяльність.

Література.

1. Азаров А.О., Воронюк О.В.Складання оптимальної множини параметрів при оцінці фінансового стану підприємства / А.О.Азаров, О.В.Воронюк // Економіка : проблеми теорії та практики - Дніпропетровськ .- 2014 С.1143 – 1149.
2. Азаров А.О., Воронюк О.В. Аналіз методів оцінки фінансового стану підприємства //розвиток фінансово – кредитної системи України в умовах ринкових трансформацій. /А.О. Азаров,О.В.Воронюк//– Вінниця : УНІВЕРСУМ – Вінниця, Ландо Лтд. – 2008. –С.261 – 262.
3. Бандурка О.М., Коробов М.Я., Орлов П.І. Петрова К.Я. Фінансова діяльність підприємства: Підручник . / О.М.Бандурка, М.Я. Коробов, П.І.Орлов, К.Я.Петров// – К.; Либідь, 2008. – 384 с.
4. Івахненко В.М. Курс економічного аналізу. Навч.-метод. посібник для самостійного вивчення дисципліни./ В.М.Івахненко// - К.: КНЕУ, 2010.- 263с.
5. Мец В.О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства: Навч. посібник ./ В.О.Мец// - К.: КНЕУ, 2012.- 155с.
6. Поддєрьогін А.М. Фінанси підприємств. Навчальний посібник / А.М.Поддєрьогін// - К. КНЕУ, 2012 – 460с.
7. Поддєрьогін А.М. Фінансовий менеджмент Підручник/ А.М.Поддєрьогін// - К. КНЕУ, 2005– 536с.

MAIN DIRECTIONS OF IMPROVING COMPETITIVENESS OF MILK PRODUCTION

Federka S., Kharkov Petro Vasilenko state technical university of agriculture

Competitiveness of production in modern conditions is a necessary condition for the existence and sustainable development of agricultural producers. The financial well-being of the majority of agricultural enterprises, the social stability and development of the village, the income level of the majority of workers in the agrarian sphere depend on the competitiveness of milk production.

Основной целью любой фирмы в условиях рыночной экономики является сохранение и расширение своих позиций на рынке, рост или, по крайней мере, стабильное получение прибыли. Это возможно только при ориентации на максимизацию прибыли, главным средством достижения которой наступает обеспечение высокой конкурентоспособности [1].

Competition is a term of Latin origin, literally means "collision." The concept of competition is ambiguous, not covered, by any universal definition. Competition is a method of management and a form of capital existence in which one individual capital competes with another. At the same time, competition is a mechanism for automatically regulating the proportion of social production.